

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd finita Synodo, cum Alexander mortuus esset, Athanasius delectus
est Episcopus. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

; sed quod libenter cupimus hæresis vitare suspicione. Nam
, si nos iam in vestrum conspectum venire permiseritis, com-
, perietis nos vestris decretis omnino suffragaturos. Et
, quoniam vestræ reuerentia visum est, illum qui rerum ista-
, rum reus agitur, humanitus excipere, ad vos accersere, est
, plane à ratione alienum, vt cum is, qui crimine tenetur
, implicatus, accersitus sit, illisq; quæ ipsi obijciuntur respó-
, derit, nos reticendo nosmetipsos culpæ conuincere videa-
, mur. Ne grauemini igitur, sicut vestram benignam decet
, reuerentiam, sanctissimum nostrum Imperatorem de nobis
, in memoriam redigere, nostra postulata illi exponere, & ma-
, ture ea, quæ sunt prudentiæ vestre consentanea, de nobis sta-
tuere. Iste libellus fuit palinodiæ, siue retractationis Euse-
bij & Theognidis. Ex cuius libelli verbis conjecturam fa-
cio, tum istos, quamquam fidei in concilio decretæ subscri-
bebant, Abdicationi Arij suffragari noluisse, tum Arium
ante istos accersitum fuisse. Verum licet hoc ita se habere
videatur, tamen Ario interdictum esse, ne Alexandriam ac-
cederet. Quod plane constat, ex illis rebus, quas postea ex-
cogitauit, Vt per falsam & committitiam poenitentiæ specie
(sicut loco à nobis dicetur idoneo) redditum sibi ad ecclæ-
siam, & urbem Alexandriam patefaceret.

*Quod finita Synodo, cum Alexander mortuus esset,
Athanasius delectus est Episcopus.*

C A P. X I.

NON multo post, Alexandro Alexandriæ episcopo
mortuo, illi ecclesiæ præficitur Athanasius. Ruffinus
quidem narrat istum, cum adhuc puer esset, sacrū quē-
dam ludum cum aliis æqualibus lusisse. Qui eiusmodi fuit.
In ipso ludo pueri sacerdotij effigiem exprimere, & delectū
eorum quæ ad sacra obeunda assumuntur, adumbrare conā-
tur: In quo quidem Athanasius episcopatus gradum ac se-
dem sortito capit. Ex cæteris autem pueris, singuli agūt vel
præsbyteri partes, vel diaconi. Atque ad hunc modum à pu-
eris lusum est, eo ipso die quo memoria Petri Episcopi &
martyris celebrari solet. Eodem tempore Alexáder Alexan-
driæ Episcopus, forte prætergrediens, vniuersum ludendi
modum

SOCRATIS HISTORIAE

modum contemplatur. Pueros accersit ad se: rogat quem quisq; locum in eo ludo obtinuisset, ratus ex eo quod gestū erat, aliquid singulis præsignificatum esse. Quo facto, eos in ecclēsia educari iubet, studiisq; doctrinæ erudiri: & maxime omnium Athanasium. Quem quidem, cum iam adoleuisset, diaconum ordinauit: secum duxit Nicæam, ut cū concilium in vnum cogeretur, sibi esset in disputādo subsidio. Ista Ruffinus de Athanasio in libris suis commēmorat. Neque certe incredibile est ita accidisse. Nam multa sēpē numero eius generis contigisse liquido constat. Sed de Athanasio obiter ista dissēruius.

Quod Constantinus Imperator ciuitatem quæ antiquitus Byzantium vocabatur, amplians, eam nomine suo insigniuit. C A P. XII.

Imperator post confectum concilium, in magna lāeticia ætatem dedit. Et simul, vt festum solemne ad vigesimum annum imperij sui, vt affolet, celebrauerat, nulla interposta mora, ad ecclesias extruendas omne suum studium contulit: istudq; præstitit, cū in aliis vrribus, tum in ea, cui nomen suum imposuerat: quam quidem superioribus temporibus Byzantium appellatam constat. Hanc vehementer auxit: amplis circundedit m̄cenibus: præclaris ædificiis exornauit: parem, & æqualem Romæ, ciuitati omniū facile principi effecit: Constantinopolin nuncupauit: lege deniq; sanctiuit, vt secunda Roma vocaretur: quæ lex est in columna lapidea incisa, atque adeo publicè apud prætorium propter ipsius Imperatoris statuam equestrem collocata. In ista vrbe binas ecclesias ædificauit: alteram pacis, alteram Apostolorum nomine appellatam. Et non modò, vt ante dixi, religionem auxit Christianam, sed omnes gentilium ritus penitus deleuit. Nam idolorum statuas ex delubris abripuit, & vt vrbi Constantinopoli ornamēto esse possent, sub dio in loco publico constituit: Tripodas delphicos in Circo palā locauit. Verum ista fortasse videntur parum necessaria ad commemorandum, præsertim cum ante hoc tempus ab omnibus, vel oculis vilā, vel auribus percepta sint. Id temporis religio Christiana maximas sane fecit progressiones. Etenim temporibus Constantini Imperatoris, cum aliis rebus quam-